

Yekta Kopan
Rafta Kalmamın
yekta.kopan@gmail.com

Cambaz ipinde yürüyen çocuklar

Yalçın Tosun imzalı *Peruk Gibi Hüzünlü*, altı çizilecek cümleler yazmak kaygısından uzak bir yazarın, altı çizilmiş cümlelerle dolu öykü kitabı...

Yeni yılın ilk yazısını 2011 tarihli bir öykü kitabına ayırmak istedim. Ama kitaba geçmeden küçük bir not: Son on yılda öykü alanında çok değerli kitaplar yayımlandı, yeni isimler edebiyat dünyasında ki yerlerini aldı. Öykü kitaplarının, romanların ezici piyasa üstünlüğünde hak ettikleri yeri bulup bulmadığı ayrı bir yazının konusu. Dilerim 2023 daha çok öykü kitabının, daha fazla okurla buluştuğu bir yıl olur.

Yalçın Tosun'un ikinci öykü kitabı *Peruk Gibi Hüzünlü*, 2011 yılında YKY tarafından yayımlanmıştı. İlk kitabı *Anne, Baba ve Diğer Ölümcül Şeyler* ile büyük beğeni ve 2011 Notre Dame de Sion Edebiyat Ödülü'nü kazanmıştı Yalçın Tosun. Etkileyici bir adı var kitabın. Bu isimle aslında daha önce Mabel Matiz'in bir şarkısıyla tanışmıştık. Yalçın Tosun'un 9 Nisan 2008'de Üsküdar'da yazdığı bir şiire, Matiz'in yazdığı notalarla gelmişti bu şarkı. Daha ilk akoron tınılarıyla, gitarın o hüzünlü arpejiyle bir yara büyüyor dinleyenin ruhunda. Sonra Yalçın Tosun'un dizeleri geliyor:

**çocuklar tekinsizdir, annelerse uçurum;
olur olmaz düşülür
bitmemiş bir sevişme, paslı bir iğne gibi
doğrudan kalbe yürür
söz bitimi gibidir, odanın her köşesi
bir kuşatma büyütür
gece sona ermeden, peruk takan birini
öpmezsem yaram büyür.**

Bu dizeler, aynı adlı kitabın bölüm aralarında soluklanma noktası oluyor okura. Sadece bir soluklanma değil bu, okunacak yeni öyküler öncesinde bir yüzleşmenin de anahtarları. Yüzleşme, Yalçın Tosun öykülerinin temel izleklerinden

biri. İlk öykü "Muzaffer ve Muz"dan başlayarak kendini hissettiren bir izlek bu. En çok da çocukluğun kırılma anıyla hoyratlığı arasındaki ip te yürümeyle hesaplaşıyor Tosun'un öykü karakterleri. Aile ve çocukluk, her zaman tekisiz bir atmosferin içinde karşılıyor okuru. Üstelik yazar, böylesi bir ortamı bütün renkleriyle satırlarına yayarken, rahat okunan, heyecanı ayakta tutan, an'a odaklanırken büyük resmi de gözden kaçırmayan bir olay örgüsünün içine yerleştiriyor okuru.

Derin bir huzursuzluk

Yalçın Tosun öykülerinde sarsıcı bir aşk vurgusu var. Öznelerin cinsiyetlerinin ötesinde bir ruh haline, bir beden bütünlüğüne işaret ederken, karakterlerle okurun arasındaki mesafeyi kısaltmaya özen gösteren bir detaycılık var anlatısında. "Hantal Köpek", "Üç Adamlı Zaman" bu bakışın vücut bulduğu öyküler. Tanık edildiğimiz anların hepsi derin bir huzursuzluk bırakıyor tenimizde. Çocukluktan çıkışın labirentlerinde kaybolan, bir "büyüme törenine" tanıklık eden algımızı sarsan öykülerin dünyasında ilerliyoruz.

Yazarla öykü karakterinin dili arasındaki makas açığı sıklıkla kapanıyor Tosun'un öykülerinde. Bu kapanış kimi zaman okurun algısında yeni bir katman yaratırken kimi zaman da beklenmedik bir kesige yol açıyor. Bu anlamda, okumakta olduğumuz öykünün, "yazılmakta" olan bir metin olduğu gerçeği ile her an karşı karşıyayız. Kimi zaman da "Altın Gün" öyküsünde olduğu gibi, öykü karakterinin zihniyle, yazarın dış sesini birbirinden ayırmayı tercih ediyor. Bu tercih sayesinde, öykülerin içinde farklılaşmayı, karakterlerini farklı dil özelliklerinden konuşturmayı da başarmış oluyor. Sonuç olarak *Peruk Gibi Hüzünlü*'nün okunma süreci bittiğinde, altı çizilecek cümleler yazmak kaygısından uzak yazarın, altı çizilmiş cümlelerle dolu kitabı kalıyor okurun elinde. •

**Peruk Gibi Hüzünlü / Yalçın Tosun / Yapı
Kredi Yayınları / Öykü / 116 Sayfa**